

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 37.

Vydána dne 29. července 1953.

Cena 70 haléřů.

OBSAH:

(62 — 65.) **62.** Nařízení, kterým se mění a doplňuje železniční přepravní řád. — **63.** Nařízení, kterým se stanoví arbitrážní poplatky. — **64.** Vyhláška o obchodní dohodě mezi republikou Československou a Libanonskou republikou. — **65.** Vyhláška o obchodní dohodě mezi republikou Československou a Sýrskou republikou.

62.**Vládní nařízení**

ze dne 23. června 1953.

kterým se mění a doplňuje železniční
přepravní řád.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 24 odst. 1 zákona č. 97/1950 Sb., o drahách:

Čl. I.

Vládní nařízení č. 2/1952 Sb., jímž se vydává železniční přepravní řád, se mění a doplňuje takto:

1. Nadpis § 2 a odstavec 1 téhož paragrafu zní:

„Povinnost železnice
a přepravců plnit plánovanou
převahu.“

(1) Základní povinností železnice je splnit státní plán přepravy zboží a cestujících. Železnice a přepravci jsou povinni organisovat plánovanou přepravu, a to s nejmenším nákladem věcných provozních prostředků a bez poškození zásilek.“

2. § 11 zní:

„Přepravní plánování.“

(1) Železnice přijímá zásilky k přepravě podle plánu. Za tím účelem se sestavují roční, čtvrtletní a měsíční plány přepravy.

(2) Roční plány přepravy a čtvrtletní plány přepravy v rozvržení na kalendářní měsíční období sestavuje pro celou železniční síť ministerstvo železnic na podkladě návrhů ústředních úřadů podle směrnic státního úřadu plánovacího a schvaluje je vláda.

(3) Při ministerstvu železnic a při správách drah jsou zřízeny jako poradní orgány ve věcech železniční přepravy stálé poradní sbory. Poradní sbor při ministerstvu železnic se skládá ze zástupců ústředních úřadů, poradní sbory při správách drah ze zástupců krajských národních výborů a zástupců hospodářských organizací; podrobnosti upraví statuty těchto poradních sborů, které vydá ministerstvo železnic.

(4) Čtvrtletní a měsíční plány přepravy se sestavují pro dvě kategorie zboží podle podskupin uvedených v seznamu zboží pro plánované přepravy. Do první kategorie se zařadí zboží, jehož přepravu je povinna železnice zajistit přednostně a v plném rozsahu. Seznam schvaluje státní úřad plánovací.

(5) Čtvrtletní a měsíční plány přepravy obsahují množství přeprav vyjádřená počtem vozů a množstvím tun pro každou podskupinu zboží. Tarif může stanovit u určitých druhů zboží, že se množství přeprav vyjadřuje pouze počtem vozů.

(6) Potřeba vozů přepravců (soukromých vozů označených značkou P nebo S) se do plánu přepravy nezahrnuje, pokud tarif nestanoví výjimky. Pronajímat vozy přepravcům z vozového parku určeného pro plnění plánovaných přeprav není dovoleno.

(7) Návrhy čtvrtletních a měsíčních plánů přepravy musí být učiněny písemně. Podrobnosti stanoví tarif.

(8) Železnice je oprávněna z předložených návrhů plánů přepravy vyloučit přepravy, které způsobují nevhodné použití provozních prostředků železnice (křížující se zásilky zboží téhož druhu a jakosti, přepravy na zbytečně dlouhé vzdálenosti a na příliš krátké vzdálenosti). Za nevhodnou přepravu lze také považovat přepravu po železnici na vzdálenost, která je nepoměrně delší než přepravní vzdálenost po silnici. Vyloučení přeprav z návrhu plánu projedná, nebude-li dosaženo dohody u správ drah, ministerstvo železnic se zúčastněnými ústředními úřady.

(9) Kusové zásilky přijímá železnice k přepravě v mezích zvláštních denních norem stanovených správou dráhy podle plánu přepravy zásilek druhé kategorie po ohlášení podeje (§ 17 odst. 5).

(10) Podle měsíčního plánu přepravy se přiděluje jednotlivým odesílatelům měsíční plánované množství přeprav.

(11) Odesílatelé i železnice jsou povinni plnit měsíční plán přepravy co nejrovnoměrněji; má-li odesílatel zboží pohotově a vyhovuje-li tomu nakládací místo, může železnice v rámci plánu dohodnout s odesílatelem soustředění nakládky vozů za účelem tvorby ucelených vlaků nebo pro zhuštění přepravy.

(12) Aby bylo dosaženo pro splnění plánované nakládky lepšího souladu ve výkonech stanice i odesílatěle, je odesílatel povinen ohlásit nakládku stanici zásadně nejpozději tři dny před každým nastávajícím pětidenním pracovním obdobím, které obsahuje též dny pracovního klidu, a rozvrhnout nakládku pokud možno rovnoměrně na jednotlivé dny v tomto období (pětidenní přihláška k nakládce). Stanice je oprávněna, vyžaduje-li to železniční provoz a dovoluje-li to provoz závodu odesílatěle, určit dny nakládky podle stanice určené udaných v pětidenní přihlášce k nakládce a je povinna dbát, aby vozy byly skutečně ve stanovených dnech k nakládce přichystány.

(13) Pětidenní přihlášku k nakládce je nutno učinit písemně. Podrobnosti stanoví tarif.

(14) Změna odesílací stanice je povolena jen v obvodu oddělení dráhy nadřízeného odesílací stanici se souhlasem tohoto oddělení, a to jen v odůvodněných případech. Návrh na změnu je nutno odesílatci stanici předložit nejpozději s pětidenní přihláškou k nakládce.

(15) Přihlásit zásilku k nakládce do jiné stanice určení, než jaká je udána v plánu přepravy, je dovoleno, jen leží-li nová stanice určení v obvodu téhož oddělení dráhy.

(16) Naložit vůz do jiné stanice určení nebo zboží jiné podskupiny, než jak je uvedeno v pětidenní přihlášce k nakládce, není dovoleno, a proto se takto naložený vůz nebo zboží do plnění plánu přepravy nepočítá. Nepovolí-li stanice se souhlasem nadřízeného oddělení dráhy přepravu, je odesílatel povinen takto naložené zboží vyložit. Nebylo-li zboží vyloženo do uplynutí nakládací lhůty, může stanice zboží na útraty a nebezpečí odesílatěle vyložit a uskladnit (§ 17 odst. 4).

(17) Nemože-li železnice z provozních důvodů přichystat vůz podle pětidenní přihlášky k nakládce v udaný den, platí přihláška zásilky k nakládce i pro další dny včetně dnů pracovního klidu až do přichystání vozu, nejpozději však do konce téhož kalendářního měsíce, pokud odesílatel objednávku vozu dříve neodvolal. Železnice je oprávněna tyto vozy dodatečně přichystat k nakládce nejvýše jen dvojnásobkem průměrného denního plánovaného množství a nikoliv ve větším počtu, než dovoluje kapacita nakládacích míst; odesílatel však může dát souhlas k přichystání většího počtu vozů. O dodatečném přichystání vozů převyšujícím denní průměrné množství stanovené plánem je stanice povinna zpravit odesílatěle nejpozději do 14. hodiny předcházejícího dne. Nebyl-li odesílatel zpraven o přichystání těchto vozů do stanovené doby, a proto je nenaložil, nepočítají se takto přichystané vozy do plnění plánu.

(18) Železnice není povinna nahradit škodu vzniklou tím, že vůz z provozních důvodů nepřichystala; odesílatel je však oprávněn zboží zdarma uložit (§ 22), jestliže mu železnice nepodala včas zprávu o tom, že vůz nebyl přichystán.

(19) Za nesplnění norem stanovených měsíčním plánem přepravy pro nakládku odpovídají odesílatel i železnice.

(20) Nepřichystá-li železnice k nakládce vozy pro zásilky přihlášené podle plánu přepravy, jakož i nenaloží-li odesílatel přichystané vozy nebo nepřihlásí-li k nakládce zásilky určené plánem přepravy nebo nakládku přihlášených zásilek odvolá, zaplatí za to pokutu za nesplnění plánu přepravy 30 Kčs za vůz; tarif může stanovit druhy zboží, u kterých pokuta místo 30 Kčs za vůz činí 2 Kčs za každou celou tunu množství zboží. Pokuta placená odesílate-

lem se snižuje o jednu třetinu v případech, kdy odesílatel odvolá přihlášku zásilky k nakládeci alespoň dva dny přede dnem podeje zásilky.

(21) Odesílatel se osvobozuje od placení pokuty za nesplnění plánu přepravy, jestliže zásilky nemohly být naloženy:

- a) pro poruchu na jeho provozních a dopravních zařízeních, způsobenou živelní pohromou (požár, povodeň, sněhové závěje, u dolů také sesutí nadložních vrstev nebo exploze a v lomech a pískovnách zaplavení pracoviště) nebo nehodou způsobenou železnicí;
- b) v důsledku zastavení jejich přepravy podle § 2 odst. 6 (přepravní zákaz), po dobu přerušení nakládky zásilek, jichž se přepravní zákaz týká;
- c) poněvadž mu byly přichystány vozy nad denní průměr nakládky stanovené plánem bez jeho souhlasu;
- d) obstará-li na vyzvání středis. a pro řízení silniční nákladní dopravy s jeho souhlasem plánovanou přepravu silničním vozidlem a oznámí-li to železnicí nejpozději dva dny přede dnem, na který má být vůz k nakládeci přichystán;
- e) odřekl-li nakládku přihlášené zásilky proto, že vůz mu nemohl být přichystán v době, kdy jej podle povahy zásilky bylo nutně třeba, a přepravil-li proto zásilku jiným dopravním prostředkem.

(22) Železnice je osvobozena od pokuty za nesplnění plánu přepravy:

- a) nemůže-li přichystat vozy pro živelní pohromu (požár, povodeň nebo sněhové závěje);
- b) byla-li přeprava zastavena podle § 2 odst. 6, po dobu přerušení nakládky zásilek, jichž se přepravní zákaz týká;
- c) nemůže-li přichystat vozy pro přeplnění odesílatelovy vlečky nebo pro závalu na jeho dopravním zařízení, pokud ji sama nezavinila;
- d) nahradí-li odesílateli do konce plánovacího měsíce vozy, které mu v jednotlivé dny, udané v pětidenní přihlášce k nakládeci, nepřichystala.

(23) Důvody osvobozující od placení pokut za nesplnění plánu přepravy se zaznamenají v přehledu o plnění plánu vedeném v odesílací stanici pro každého odesílatele; potvrzuje jej stanice i odesílatel.

(24) Pokuty za nesplnění plánu přepravy musí být vyúčtovány nejpozději do 15. dne po uplynutí měsíce, ve kterém nastala skutečnost odůvodňující jejich placení. Pokuty se nahrazují způsobem, který stanoví tarif.

(25) Pokuty za nesplnění plánu přepravy se promlčují uplynutím jednoho roku od konce měsíce, ve kterém nastala skutečnost je odůvodňující.

(26) Podmínky pro objednávku vozů pro přepravu neplánovanou, kterou se rozumí přeprava v plánu přepravy nepředvídaná nebo sice tímto plánem předvídaná, ale do pětidenní přihlášky k nakládeci nepojatá, stanoví tarif, který též může stanovit pokutu za objednávku vozu pro přepravu neplánovanou, jakož i pokutu za odvolání objednaného vozu pro tuto neplánovanou přepravu, a to až do pětinasobku pokuty stanovené za nesplnění plánu přepravy za vůz.

3. V § 24 se vkládá za odstavec 2 nový odstavec 2a tohoto znění:

„(2a) Při přepravě vozových zásilek nákladního zboží, podaných k přepravě odesílatelům současně v uceleném vlaku do jedné stanice určené, se dodací lhůty zkracují na vzdálenost nad 150 tarifních kilometrů do 300 tarifních kilometrů o 12 hodin a na vzdálenost nad 300 tarifních kilometrů o 24 hodiny.“

4. V § 24 odst. 5 se v druhé větě za slova „Toto prodloužení“ vkládají slova „musí být omezeno na nejnutnější míru a“.

5. § 26 odst. 1 zní:

„(1) Přepravné je povinen zaplatit odesílatel ihned při podeji zásilky k přepravě v odesílací stanici; nebylo-li celé přepravné vybráno při podeji zásilky k přepravě, je povinen zaplatit příjemce zbytek při odběru zásilky.“

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1953 s výjimkou ustanovení čl. I. č. 5, které nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1954; provede je ministr železnic.

Široký v. r.

J. Pospíšil v. r.

63.**Nariadení ministra financí**

ze dne 17. července 1953,

kterým se stanoví arbitrážní poplatky.

Ministr financí nařizuje podle § 24 vládního nařízení č. 47/1953 Sb., o státní arbitráži (dále jen „vládní nařízení“):

§ 1.**Sazba poplatku.**

(1) Za řízení před orgány státní a resortní arbitráže se platí tyto arbitrážní poplatky (dále jen „poplatky“):

1. V předsmulvních sporech a v majetkových sporech, jejichž předmět nelze ocenit,
  - a) u státní arbitráže při krajském národním výboru . . . 300 Kčs
  - b) u státní arbitráže při sboru pověřenců . . . . . 600 Kčs
  - c) u státní arbitráže při vládě . . . 800 Kčs
  - d) u resortní arbitráže . . . . . 500 Kčs
2. Ve sporech ze smluv a v ostatních majetkových sporech z hodnoty předmětu sporu do 10.000 Kčs . . . . . 200 Kčs
z hodnoty předmětu sporu přes 10.000 Kčs 2%
nejvýše však 100.000 Kčs.
3. Ve sporech o základních podmínkách dodávky (§ 10 odst. 2 vládního nařízení) . . . . . 1.200 Kčs.
4. Za přezkoumání rozhodnutí hlavním arbitrem na žádost strany polovina poplatku pod č. 1 až 3.

(2) Ve sporech, jejichž rozhodováním pověřila státní arbitráž zřízená při vyšším orgánu státní arbitráž při orgánu nižším, platí se poplatky jako u státní arbitráže, která udělila pověření.

§ 2.

Z čeho se platí poplatek.

Poplatky se platí, nejen když strana uplatní požadavek samostatnou žádostí, nýbrž i když jej uplatní ve vyjádření k žádosti podané proti ní. Poplatky se platí také za řízení, které státní arbitráž zahájila z vlastního podnětu nebo z příkazu orgánu, při němž je zřízena, anebo z příkazu státní arbitráže zřízené při vyšším orgánu.

§ 3.

Kdo poplatek platí

(1) Poplatek platí strana, na jejíž žádost zahajuje státní nebo resortní arbitráž řízení, i strana, která uplatnila požadavek ve vyjádření k žádosti podané proti ní.

(2) Nezahajuje-li státní nebo resortní arbitráž řízení na žádost (§ 2 věta druhá), určí státní nebo resortní arbitráž stranu, která je povinna poplatek zaplatit.

(3) V rozhodnutí určí státní nebo resortní arbitráž, zda celý poplatek nebo jakou jeho část nahradí odpůrce navrhovatel.

§ 4.

Hodnota předmětu sporu.

(1) Hodnotu předmětu sporu, z níž se poplatek vypočítává, je strana povinna uvést v žádosti, po případě ve vyjádření, v němž uplatnila požadavek (§ 2 věta první). Zjistí-li státní nebo resortní arbitráž, že strana uvedla nižší než skutečnou hodnotu předmětu sporu, určí ji v rozhodnutí.

(2) Nezahajuje-li se řízení na žádost, určí hodnotu předmětu sporu státní nebo resortní arbitráž v rozhodnutí.

(3) Zvýší-li se hodnota předmětu sporu během řízení, zvýší se i poplatek; při snížení hodnoty předmětu sporu se zaplacený poplatek nevrací.

(4) Základ poplatku se zaokrouhluje nahoru na částku dělitelnou stem.

§ 5.

Splatnost poplatku.

(1) Poplatek je splatný před podáním žádosti nebo vyjádření k žádosti, v němž se uplatňuje nárok. Státní nebo resortní arbitráž je povinna zjišťovat, byl-li poplatek správně zaplacen. Nezaplatil-li žadatel poplatek vůbec nebo zaplatil-li jej menší částkou, vyzve ho státní nebo resortní arbitráž, aby poplatek ve stanovené lhůtě doplatil. Neučini-li tak žadatel, vrátí mu státní nebo resortní arbitráž žádost bez rozhodnutí, po případě nezhájí řízení o nároku uplatněném ve vyjádření k žádosti.

(2) Zvýší-li strana hodnotu předmětu sporu během řízení, je poplatek splatný před vydáním rozhodnutí.

(3) Nezahajuje-li se řízení na žádost, je poplatek splatný do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

§ 6.

Způsob placení poplatku.

(1) Poplatky se platí hotově vplacním listkem Státní banky nebo převodem z účtu poplatníka (§ 3) na účet orgánu, u něhož je zřízena příslušná státní nebo resortní arbitráž. Jde-li o státní arbitráž při krajském národním výboru, platí se poplatek na účet jednotného (ústředního) národního výboru, v jehož obvodu je příslušná státní arbitráž; za státní arbitráž při krajském národním výboru v Praze se poplatek platí na účet okresního národního výboru Praha-jih a za státní arbitráž při ústředním národním výboru v Praze na účet obvodního národního výboru v Praze 4.

(2) Poplatky za státní arbitráž jsou rozpočtovým příjmem ministerstva financí, poplatky za resortní arbitráž jsou rozpočtovým příjmem příslušného resortu.

§ 7.

Promlčení.

Nebyl-li poplatek zaplacen správnou částkou a státní nebo resortní arbitráž přesto zahájila řízení, promlčuje se právo zvýšit poplatek a právo vymáhat nedoplatek uplynutím tří let od počátku kalendářního roku následujícího po roce, v němž měl být poplatek zaplacen.

§ 8.

Osvobození
nového projednání.

(1) Bylo-li rozhodnutí státní arbitráže zrušeno (§§ 22 a 23 vládního nařízení) a spor přikázán k novému projednání, neplatí se poplatek za nové projednání.

(2) Při změně rozhodnutí, k níž došlo při výkonu dozoru, platí o arbitrážním poplatku ustanovení § 3 odst. 3 obdobně.

(3) Obdobně se postupuje u resortní arbitráže.

§ 9.

Snížení a vrácení poplatku.

(1) Orgány státní arbitráže nemohou poplatek snižovat. Ve zcela výjimečných případech může poplatek snížit ministerstvo financí.

(2) Bylo-li na poplatek zaplaceno více, než je tímto nařízením stanoveno, vrátí se přeplatek straně; částky do 20 Kčs se však nevracejí. Nárok na vrácení zaniká po jednom roce od zaplacení.

(3) Jinak se poplatek vrátí,

- a) jestliže státní nebo resortní arbitráž vrátila žádost straně,
- b) byla-li žádost postoupena státní arbitráží resortní arbitráži nebo byla-li žádost postoupena soudu,
- c) jestliže žádost nedošla ke státní nebo k resortní arbitráži.

§ 10.

Přechodné ustanovení.

Poplatky zaplacené nebo stanovené do dne vyhlášení tohoto nařízení považují se za poplatky zaplacené nebo stanovené podle tohoto nařízení; případně rozdily se ani nevyberou ani nevrátí.

§ 11.

Účinnost.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 8. června 1953.

Široký v. r.

Kabeš v. r.

64.

Vyhláška ministra zahraničních věcí

ze dne 4. května 1953

o obchodní dohodě mezi republikou
Československou a Libanonskou republikou.

Obchodní dohoda mezi republikou Československou a Libanonskou republikou, podepsaná v Bejrutu dne 12. července 1952, byla dne 28. října 1952 schválena vládou a dne 11. prosince 1952 Národním shromážděním. Dne 31. prosince 1952 byla ratifikována prezidentem republiky.

Ratifikační listiny byly vyměněny v Bejrutu dne 25. března 1953.

Tato dohoda nabývá podle svého článku 6. účinnosti dva dny po výměně ratifikačních listin, nabyla tedy účinnosti dne 27. března 1953.

Původní znění dohody a její překlad se vyhláší v příloze Sbírky zákonů.*)

David v. r.

*) Na straně 91.

65.

Vyhláška ministra zahraničních věcí

ze dne 4. května 1953

**o obchodní dohodě mezi republikou
Československou a Syrskou republikou.**

Obchodní dohoda mezi republikou Československou a Syrskou republikou, podepsaná v Damašku dne 30. července 1952, byla dne 28. října 1952 schválena vládou a dne 11. prosince 1952 Národním shromážděním. Dne 31.

prosince 1952 byla ratifikována prezidentem republiky.

Ratifikační listiny byly vyměněny v Damašku dne 12. března 1953.

Tato dohoda nabývá podle svého článku V účinnosti patnáct dnů po výměně ratifikačních listin, nabyla tedy účinnosti 27. března 1953.

Původní znění dohody a její překlad se vyznačují v příloze Sbírky zákonů.*)

David v. r.

*) Na straně 94.